

Sygn. akt II CKN 238/98

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 1999 roku

Sąd Najwyższy, Izba Cywilna,
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - G. Bieniek

Sędziowie: SN - M. Kocon (spraw.)

SN - B. Myszka

Protokolant - A. Banasiuk

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 1999 r.
na rozprawie sprawy z powództwa J. C.
przeciwko [...] „A.” Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.
o zapłatę,
na skutek kasacji powódki
od wyroku Sądu Wojewódzkiego w B.,
z dnia 10 października 1997 r., sygn. akt II Ca [...],

oddala kasację.

U Z A S A D N I E N I E

Powódka wniosła o zasądzenie od pozwanej Spółki 6.192 zł z tytułu odsetek od świadczeń pieniężnych wpłaconych na poczet bliżej określonej umowy o „dostarczenie” samochodu marki „C.”. Powódka twierdziła, że odstąpiła od tej umowy wskutek upływu terminu do wykonania tego zobowiązania.

Pozwana żądała oddalenia powództwa, podnosząc, że powódka mogłaby skutecznie odstąpić od wiążącej strony umowy jedynie w wykonaniu zagrożenia przewidzianego w art. 491 § 1 k.c.

Sąd Rejonowy w B., wyrokiem z dnia 16 października 1996 r., oddalił powództwo. Sąd ten bowiem uznał, że powódka nie była uprawniona do odstąpienia od wiążącej strony umowy, gdyż, podług poczynionych ustaleń, nie dochowała obowiązku wyznaczenia pozwanej dodatkowego terminu spełnienia umówionego świadczenia.

Sąd Wojewódzki w B., wyrokiem z dnia 10 października 1997 r., oddalił apelację powódki, dzielając stanowisko Sądu I instancji, że powódka nie była uprawniona do odstąpienia od umowy.

Kasacja powódki - oparta na podstawie pierwszej z art. 393¹ k.p.c. - zawiera zarzut naruszenia art. 491 § 1 k.c., i zmierza do zmiany zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa.

Rozpoznając sprawę w przytoczonych granicach kasacji (art. 393¹¹ k.p.c.), Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Strony były związane umową o „dostarczenie” samochodu marki „C.”, i zasadniczo żadna z nich jednostronnie rozwiązać jej nie mogła. Na gruncie kodeksu cywilnego rozwiązanie umowy jest możliwe tylko za obopólną zgodą, a wyjątkowo przez jednostronne oświadczenie, czyli odstąpienie od umowy w przypadkach przez prawo bądź umowę przewidzianych. Powódka chcąc więc uzyskać rozwiązanie umowy wiążącej ją z pozwaną, mogła to spowodować sama

jedynie przez odstąpienie od tej umowy po bezskutecznym upływie terminu, wyznaczonego przez nią pozwanej na jej wykonanie - art. 491 § 1 k.c. Przepis ten, mający niewątpliwie w tym zakresie charakter normy bezwzględnie obowiązującej, uzależnia bowiem skuteczność odstąpienia od umowy od wyznaczenia takiego terminu. Zarzut przeto naruszenia art. 491 § 1 k.c. jest niesłuszny już tylko z tej przyczyny, że z ustaleń wyroków sądów orzekających wynika, iż powódka nie dochowała obowiązku wyznaczenia wskazanego terminu na wykonanie umowy.

Skoro zatem kasacja nie ma usprawiedliwionych podstaw, podlega oddaleniu (art. 393¹² k.p.c.).

aw

er